

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. Нови пазар, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НОВИ ПАЗАР, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина Николова

при участието на секретаря Д. В. Славова
като разгледа докладваното от Галина Николова Административно наказателно дело № 20223620200435 по описа за 2022 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Подадена е жалба от П. И. П. от гр. Т., представляван от адв. К. А. от АК Х., срещу издадено НП № BG 15052022/4000/P8-548/14.11.2022 г. на Началника на Отдел „Контрол и правоприлагане“ в национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“, с което е наложено за нарушение на чл.179, ал.3а от Закона за движение по пътищата глоба в размер на 1800лв.

Жалбоподателят сочи, че са допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на акта и на НП, поради което последното следва да бъде отменено. Посочено е, че е нарушен чл. 36, ал.1 от ЗАНН, тъй като е съставен АУАН, в който датата на установяване на нарушението е различна от датата на която същото е извършено. В резултат на този порок, не била установена по безспорен начин и самоличността на нарушителя, а отговорността на жалбоподателя била ангажирана за деяние, което не представлява адм.нарушение.

Сочи, че АУАН е съставен в присъствието на един свидетел, вместо повече лица, както и не било посочено в коя хипотеза бил определен посочения като свидетел, с което бил нарушен чл. 40, ал.1 от ЗАНН.

Сочи, че е допуснато нарушение при съставянето на АУАН и поради това, че АУАН е съставен от инспектор в ТД „Митница Русе“, а НП е издадено от Агенция „Пътна инфраструктура“, които са два различни органа, принадлежащи към различни ведомства, поради което съставения АУАН не е от материалната компетентност на наказващия орган. С това бил нарушен чл. 37 и чл. 48 от ЗАНН.

Оспорва се законосъобразността на съставения АУАН, поради това, че според чл. 189ж, ал.1 от ЗДвП е следвало да бъде издаден електронен фиш, а не АУАН и НП.

Жалбоподателят сочи, че е нарушен чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН, като не е посочено мястото на нарушението. Посоченото „път А-2, км 361+581“ не било точно и ясно описание на мястото на нарушението. Не било ясно описано ППС, неговата категория, осите му, нито екологичните му характеристики и тези на пътния участък.

Не било посочено в НП при условията на коя хипотеза на чл. 10, ал.1 от ЗП вр. чл. 12-16 от Наредбата е извършено нарушението.

Жалбоподателят сочи, че АНО се позовава на противоречиви и неясни факти и обстоятелства, поради това че не бил изяснен въпроса по кой от двата начина се заплаща тол таксата за изминато разстояние за ППС, с маршрутна карта или чрез бордово устройство, което е от значение за адм.наказателната отговорност. Липсвала индивидуализация на нарушението и на отговорността на жалбоподателя.

Жалбоподателят сочи, че нарушението било установено с техн.средство (контролно устройство с идентификатор № 20412) без да са посочени данни за неговия вид, модел, годност и останалите технически параметри. Твърди, че имало данни за техническа неизправност на използваното средство.

Оспорва установяването на самоличността на нарушителя за нарушението на 03.05.2022 г., след като ППС е било спряно за проверка едва на 15.05.2022 г. Жалбоподателят сочи, че на посочената дата, ППС не било управлявано от него, а установяването на действителния водач на МПС-то било задължение на АНО. Позовава се на приложена към жалбата заповед за командировка и пътен лист, съгласно които ППС е било управлявано от В.Д.Ш., а не от него. Соци, че МС-то е собственост на „***“ ЕООД. Нарушен бил чл. 53 ЗАНН.

Жалбоподателят сочи, че са нарушени разпоредбите на чл. 42, ал.1, т. 6 ЗАНН, тъй като в АУАН липсвали имената на нарушителя и ЕГН. Нарушен бил чл. 54, ал.1, т. 3 ЗАНН, тъй като административнонаказващия орган е следвало да прекрати преписката, вместо да издава НП.

Жалбоподателят оспорва доказателствата за установяване на нарушението, доклад от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП и снимков материал. Същите не установявали, че ППС е преминало през определено място, както и че те не съдържат информация дали е заплатена тол такса или не.

Жалбоподателят сочи, че е санкциониран по чл. 179, ал.3а от ЗДвП, съгласно който посочената санкция се налага на водач, който управлява ППС от категорията по чл. 10б, ал.3 от ЗП, но всъщност той не бил управлявал посоченото ППС. Соци, че не е нито собственик на МПС-то, нито негов ползвател.

Жалбоподателят сочи, че грешно бил приложен чл. 179, ал.3а от ЗДвП, вместо чл. 187а, ал.2, т.2 от ЗДвП. Соци, че НП е необосновано и с това незаконосъобразно.

Жалбоподателят сочи, че издаденото НП е постановено при съществено нарушение на материалния и процесуалния закон, поради което същото следва да бъде отменено изцяло, както и да се присъдят направените разноски.

Въззиваемата страна се представлява от юрисконсулт по делото, който сочи, че жалбата е неоснователна и следва да се постанови решение, с което да се потвърди издаденото НП.

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал.1 от ЗАНН от легитимирано лице, имащо правен интерес за обжалва горепосоченото наказателно постановление и се явява процесуално допустима.

Съгласно съставен Акт за установяване на административно нарушение № BG 15052022/4000/P8-548/15.05.2022 г., съставен от инспектор при ТД на Агенция митници в отдел ПТРП, към ТД отдел „Връшка чука“, Д. И. и в присъствието на свидетеля П. Т. и Д. П., е посочено, че на 15.05.2022 г. в 17:39:36 ч., в направление излизане от територията на РБ, на ГКПП Връшка чука Митница Лом, е пристигнало ППС с рег. № ***, вид влекач, марка ***, модел ***, с обща техническа допустима максимална маса на пътния състав над 3,5т./над 12т./оси, което попада в категорията ППС, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал.1, т. 2 от ЗП, тъй като на 03.05.2022 г. в 18:26:01 ч. на Каспичан, път № А-2, отсечка 361+581, било засечено с контролно устройство с идентификатор № 20412 (АПИ).

Съгласно посоченото в АУАН нарушението е извършено на 03.05.2022 г. на Каспичан, път № А-2 отсечка 361+581, засечен с терминално устройство, като проверката за платена тол такса е установена на 15.05.2022 г., в направление при излизане от територията на РБ, ГКПП Връшка чука Митница Лом.

В акта е посочено доказателствата, които установяват описаното нарушение – доклад съгл. чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи. Като нарушител е посочен жалбоподателят П. И. П..

В акта е посочено, че е нарушен чл. 179, ал.3 от ЗДвП.

Акта е съставен в присъствието на нарушителя и му е връчен на 15.05.2022 г.

Нарушителят е посочил, че не е съгласен със съдържанието на акта и ще обжалва. Писмени възражения от жалбоподателя не са постъпили по АУАН.

Въз основа на АУАН е съставен НП BG 15052022/4000/P8-548/14.11.2022 г. на Началника на Отдел „Контрол и правоприлагане“ в национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на жалбоподателя е наложено за нарушение на чл.179, ал.3а от Закона за движение по пътищата глоба в размер на 1800лв.

Съдът намира, че при съставянето и връчването на акта и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, налагащи отмяната на НП. Съдът намира, че няма нарушения при съставянето на АУАН и НП. Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а“ от ЗАНН, вр. чл. 167, ал. 3б от ЗДвП и чл. 47, ал. 1, б. „а“, вр. ал. 2 от ЗАНН, вр. чл. 189е, ал. 12 от ЗДвП. Съгласно чл. 167, ал. 3б, т. 2 от ЗДвП, АУАН за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3а от ЗДвП се съставят от длъжностни лица от Агенция „Митници“. Съгласно посоченото в АУАН, че актосъставителят е старши инспектор в ТД Митница Връшка чука, съдът приема, че същия притежава необходимата по чл. 167, ал. 3б, т. 2 от ЗДвП компетентност да съставя АУАН за нарушения по чл. 179, ал. 3 и 3а от ЗДвП.

Съдът намира, че не са допуснати сочените от жалбоподателя нарушения при съставянето на АУАН и НП, предвид на делегираната от закона компетентност на митническите служители да установяват нарушения по чл. 179, ал. 3 и 3а от ЗДвП.

Съдът намира, че не са налице и сочените от жалбоподателя формални нарушения при съставянето на АУАН и НП, доколкото в тяхното съдържание са посочени датата и мястото на нарушението – на 03.05.2022 г. на Каспичан, път № А-2 отсечка 361+581, както и че самото нарушение е установено на 15.05.2022 г. в направление излизане от територията на РБ, на ГКПП Връшка чука – Митница Лом и е индивидуализиран като нарушител посоченото в АУАН лице – П. И. П. от гр. Т., в качеството му на водач на описаното ППС - ППС с рег. № ***, вид влекач, марка ***. Посочено е и това, че за описаното ППС е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ар.1, т. 2 от ЗП.

В посочения АУАН и НП са посочени нарушените правни норми, конкретно на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП.

Относно основанията по чл. 63г от ЗАНН за прекратяване на съдебното производство.

По делото не са представени доказателства, че наложената с НП глоба от 1800 лв., респ. в намаления ѝ размер от 1440 лв. е платена, поради което не са налице основанията по чл. 79 б, ал.2 вр. чл. 63 от ЗАНН за прекратяване на съдебното производство, поради което и същото следва да бъде разгледано по същество.

Разгледано по същество, съдът установи следното:

Съгласно приложено копие от големия талон на МПС, л. 47 от делото, ППС с рег. № ***, влекач, марка ***, категория N 3, дизел, е собственост на фирма „****“ ЕООД, представлявана от И.В. И., със седалище и адрес на управление гр. Т., п.к. 7700, кв. ЗАПАД, бл. 66, вх. В, ет. 1, ап. 42.

Описаното ППС е от категория N3, съгласно чл. 149, т. 3, б. „в“ от ЗДвП, т.е. моторно превозно средство, проектирано и конструирано основно за превоз на товари с технически допустима максимална маса над 12 t.

По делото е приложено копие от трудов договор № 1/03.05.2022 г., съгласно който жалбоподателят бил назначен на безсрочен трудов договор във фирма „****“ ЕООД, на длъжност шофьор тежкотоварен автомобил 12 и пов.

Приложено е копие и от трудов договор № 3/22.11.2021 г. между същия работодател и лицето В.Д.Ш., назначен на същата длъжност.

Съгласно приложена по делото Заповед № 51/03.05.2022 г. на управителя на „****“ ЕООД, същия е командировал лицето В.Д.Ш., шофьор на т.а. ***, за срок от 3 дни до страни от ЕС и извън ЕС. Посочени са размер на дневните пари дадени от дружеството.

Приложен е и пътен лист, серия Т № 5158751 от 03.05.2022 г., за извършено от водача В.Д. управление на т.а за времето от 03.05 до 09.05.2022 г. управление от него, с посочени данни за километража – начални и крайни. Пътният лист е подписан от водача В.Д..

По делото е допуснато провеждането на разпити по делегация на посочените в акта актсъставител и свидетели, от РС Видин. Съгласно приложения на л. 172-178 от делото протокол, се установява че на 15.03.2022 г. при преминаване през ГКПП на Връшка чука Митница Лом, е пристигнало ППС с рег. № ***, за което при проверка в системата на Агенция Митници било установено, че същото ППС на 03.05.2022 г. в 18:26:01 ч. на Каспичан, път № А-2, отсечка 361+581, било засечено с контролно устройство с идентификатор № 20412 (АПИ) и било установено, че не е платена дължимата тол – такса. На водача на ППС-то, било посочено установеното нарушение, за което той не бил направил възражения, както и му била разяснена възможността да плати компенсаторна такса. Поради направен отказ от водача да плати таксата, му бил съставен АУАН.

Жалбоподателят не оспорва, че на 15.05.2022 г. е управлявал т.а с рег. № ***, същия оспорва, че на 03.05.2022 г. го е управлявал по път от Община Каспичан в 18:26:01 ч., път № А-2, отсечка 361+581, когато е бил засечен с контролно устройство с идентификатор № 20412 (АПИ).

От представената распечатка от тахографа на т.а, л. 221 от делото, се установява, че на 03.05.2022 г. т.а ППС с рег. № ***, е бил управляван от водач В.Ш., който е поставил своята карта в 05,14 ч. и я премахнал в 22,38 ч., като управлението е било извършвано изцяло на територията на РБ.

По делото липсват доказателства, съдържащи данни, че жалбоподателят е управлявал на 03.05.2022 г. в 18:26:01 ч. на Каспичан, път № А-2, отсечка 361+581, ППС с рег. № ***, когато движещото се ППС е било засечено с контролно устройство с идентификатор № 20412 (АПИ) и е установено, че за него не е платена дължимата тол – такса.

Съдът намира, че така установяването на нарушението е било в съответствие с Инструкция № РД-02-21-1 от 16.04.2020 г. обменна електронна система, а самото заснемане на нарушението е станало с годно техническо средство. От показанията на разпитаните по делегация свидетели се установява, че информацията за нарушението е установена от използваната Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал.1 ЗП и тя не

подлежи на ръчно обработване.

Съгласно чл. 140, ал.1, изр. 2-ро ЗДвП, по пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.

Съгласно Решение № 101 на МС от 20.02.2020 г. за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние – тол такса, обн., ДВ, бр. 16 от 24.02.2020 г., в сила от 24.02.2020 г., отм., бр. 78 от 30.09.2022 г., действащ до 15.11.2022 г., пътният участък от автомагистрала А-2, където е било разположено техническото средство стационарна контролна единица (СКЕ) № 2041, на км. 361+581 и при координати NS 43.323188, WS 27.149168, попада в посочения в списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние – тол такса, означен като Автомагистрала, А-2, АМ А-2L:п.к. 208/А-2L-п.к. 02/А-2L-участък 4 с начални и крайни координати 43.29932, 27.22695; 43.32394, 27.16243, и дължина на пътния участък от 6010 м.

Следователно за преминаването през посочения пътен участък, за който е извършено на 03.05.2022 г. заснемане с техническото средство стационарна контролна единица (СКЕ) № 2041, на км. 361+581 изисква преминаващите МПС и конкретно за ППС от категория N3, изисква задължително заплащане на тол такса, съгласно чл. 10, ал.1, т.2 от ЗП. Съгласно чл. 10б, ал.3 ЗП, тол таксата се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса **над 3,5 тона**, извън тези по чл. 10а, ал. 9, като заплащането ѝ дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки. Засеченото чрез СКЕ № 2041 нарушение, за което е бил съставен доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП с номер на нарушението 8505332852, л. 87.

Съдът намира, че по делото е безспорно установено, че на 03.05.2022 г., в 18:26:01 ч. на Каспичан, път № А-2, отсечка 361+581, било засечено с контролно устройство с идентификатор № 20412 (АПИ), ППС с рег. № ***. Съгласно чл. 10б, ал.3 от ЗП, тол таксата се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона, извън тези по чл. 10а, ал. 9, като заплащането ѝ дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки.

С горното е нарушен **чл. 139, ал. 7 от ЗДвП**, съгласно който водачът на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице.

За установяване на авторството на това нарушение е необходимо да се установи по несъмнен начин **кой е водачът** на установеното ППС.

От представената разпечатка от тахографа на т.а, л. 221 от делото, се установява, че на 03.05.2022 г. т.а ППС с рег. № ***, е бил управляван от водач В.Ш., който е поставил своята карта в 05,14 ч. и я премахнал в 22,38 ч., като управлението е било извършвано изцяло на територията на РБ.

Установеното от разпечатката на тахографа кореспондира в пълна степен с приложените по делото копие и от трудов договор № 3/22.11.2021 г. относно лицето В.Д.Ш., назначен на длъжност „шофьор“, както и със Заповед № 51/03.05.2022 г. на управителя на „***“ ЕООД, за командировка и приложения пътен лист, серия Т № 5158751 от 03.05.2022 г.

Предвид на горното, съдът приема, че жалбоподателят не е бил водач на ППС с рег. № ***, на 03.05.2022 г., когато на територията на община Каспичан, път № А-2, отсечка 361+581, е бил засечено с контролно устройство с идентификатор № 20412 (АПИ), че не притежава платена тол – такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.

Тежестта за установяване на конкретното деяние, съставляващо административно нарушение, неговият извършител и вина, е на административнонаказващия орган, който следва да проведе пълно доказване по спорните факти, което в настоящия случай не е направено. Задължение на административнонаказващия орган е, той да установи по несъмнен начин нарушението и неговия извършител. В противен случай акта на административнонаказващия орган се основава на предположения.

Съдът намира, че административно наказващия орган не е положил необходимите усилия, в рамките на своята компетентност за установяване по несъмнен начин на самоличността на нарушителя, поради което е допуснал съществено процесуално нарушение на чл. 52, ал.4 от ЗАНН. Подобно на разпоредбата на чл. 303, ал.1 от НПК, приложима субсидиарно по силата на чл. 84 от ЗАНН, издаденото НП не може да почива на предположения относно авторството на нарушението.

Административнонаказателната отговорност е лична, съгл.чл. 24, ал.1 ЗАНН и наказателното постановление не може да почива на предположения, на несигурни изводи относно извършителя на административно нарушение, което е гаранция за реализиране правата на обвиненото в извършването на нарушението лице. От съдържанието на разпоредбата на чл. 179, ал. 3а ЗДвП се установява, че предвидената за установеното нарушение санкция се налага само на **водач на МПС-то**, а не на предполагаем такъв.

Задължение на компетентния наказващ орган е да установи по категоричен начин деянието, извършителя и вината му, преди да пристъпи към издаването на наказателно постановление.

Съгласно разпоредбата на чл. 54, ал.1, т. 3 от ЗАНН, наказващият орган е длъжен да прекрати административнонаказателното производство с мотивирана резолюция, когато не е доказано по несъмнен начин **участието на лицето**, срещу което е съставен актът за

установяване на административно нарушение, в извършване на нарушението. Като не е изпълнил императивната разпоредба на закона, административнонаказващия орган е допуснал съществено процесуално нарушение, което налага отмяна на НП като незаконосъобразно.

В горния смисъл са постановените по идентични казуси съдебни решения: Решение № 26 от 21.02.2023 г. на АдмС - Шумен по к. а. н. д. № 19/2023 г.; Решение № 19 от 15.02.2023 г. на АдмС - Шумен по к. а. н. д. № 18/2023 г.; Решение № 60 от 18.04.2022 г. на АдмС - Велико Търново по к. а. н. д. № 10043/2022 г., Решение № 498 от 21.03.2022 г. на АдмС - Пловдив по к. а. н. д. № 164/2022 г., Решение № 677 от 19.03.2021 г. на АдмС - Благоевград по в. н. о. х. д. № 81/2021 г., Решение № 1919 от 2.12.2021 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 2549/2021 г., Решение № 409 от 10.03.2022 г. на АдмС - Пловдив по к. а. н. д. № 3251/2021 г. и мн.др.

Съдът намира, че следва да се подчертае, че самото нарушение се изразява в нарушаване на разпоредбата на **чл. 139, ал. 7 от ЗДвП**, съгласно която **водачът** на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата **е длъжен** преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, **да закупи маршрутна карта** за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, **и ли** да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние **и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата**, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице.

Административно наказващия орган е посочил, че бил нарушен чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, но това е санкционна норма, установяваща санкция именно за нарушение на чл. 139, ал. 7 ЗДвП, което се установява от идентичността на фактическия състав на задължението, респ. на хипотезата на санкционната разпоредба. Непосочването на правилната правна норма, която е нарушена е самостоятелно основание за отмяна на издаденото НП, поради допуснато съществено процесуално нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН.

Относно разноските, съгл. чл. 63д от ЗАНН.

Доколкото разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН предвижда, възможност за страните в съдебните производства да им бъдат присъдени разноски по реда на АПК, съдът установи следното:

Искане за разноски е направено от жалбоподателя, като същия претендира възнаграждение за адвокатски хонорар в размер на 780лв., л. 203-204 от делото.

Искане за разноски от страна на въззиваемата страна също е направено в последното съдебно заседание от юрисконсулта на въззиваемата страна, л. 223 от делото. Направено е и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на жалбоподателя.

С оглед изхода на делото, на въззиваемата страна не се следва присъждане на

възнаграждение за юрисконсулт.

Право на присъждане на разноски за упражненото право на защита на жалбоподателя, респ. разноски за адвокатско възнаграждение има само жалбоподателя. Заплатеното от жалбоподателя възнаграждение е в размер на 780 лв., което е платено по силата на договор за правна помощ между него и адвокатско дружество „Лалова и партньори“, л. 203-204 от делото. На дружеството е платено, съгласно фактурата към договора, възнаграждение в размер на 780 лв. с вкл.ДДС. Доказателство за плащането на сумата е приложеното платежно нареждане, л. 204. Дружеството е регистрирано по ДДС.

По делото участие, като защитник на жалбоподателя е взел единствено адв. К. И. А., която е изготвила и приложената фактура.

Съгласно чл. 18, ал.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ако административното наказание е под формата на глоба, ..., възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение.

Посочената наредба е изменена с ДВ бр. 88 от 4.11.2022 г. и считано от 08.11.2022 г. са в сила нови размери на адвокатските възнаграждения. С оглед времето на подаване на жалбата – 28.09.2022 г. и това на последното съдебно заседание – 31.10.2022 г., приложими относно определянето на размера на възнагражденията за адвокатска защита на страните, са действалите преди последното изменение размери на адвокатските възнаграждения по наредбата.

Съгласно чл. 18, ал.2 вр. чл. 7, ал.2, т. 2 от Наредбата, се дължи възнаграждение в размер на 480 лв.

Съгласно допълнителните разпоредби към Наредба №1/ 2004 г. на ВАС, § 2а, предл. 2-ро за регистрираните по Закона за данъка върху добавената стойност адвокати, дължимият данък върху добавената стойност се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, като се дължи съобразно разпоредбите на Закона за данъка върху добавената стойност.

Съгласно чл. 63д, ал.2 от ЗАНН, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата.

Начислено върху минималния размер на дължимото възнаграждение за адвокатска защита ДДС прави общо възнаграждение в размер на 576 лв.

Съдът намира, че направеното от страна на въззиваемия възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е своевременно заявено. Съгласно изложените по – горе съображения, адвокатското възнаграждение на адвокат К. И. А. от адвокатско дружество „Лалова и партньори“, следва да бъде редуцирано до размера, който се дължи според чл. 18, ал.2 вр. чл. 7, ал.2, т. 2 и § 2а, предл. 2-ро от ДР към Наредбата, конкретно от 576 лв.

Искането за присъждане на разноси в полза на жалбоподателя над този размер следва да се отхвърли като неоснователно.

Искането за разноси на въззиваемата страна се явява неоснователно и следва да се отхвърли.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1, предл. първо от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № BG 15052022/4000/P8-548/14.11.2022 г. на Началника на Отдел „Контрол и правоприлагане“ в национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на П. И. П. с ЕГН ***** от гр. Т., ул. „***“ № 13, ет. 1, ап. 2, на основание чл. 179, ал. 3а ЗДвП е наложена глоба в размер на 1800 лв. (хиляда и осемстотин лева).

ОСЪЖДА на основание чл. 63д ЗАНН, Агенция „Пътна инфраструктура“, да ЗАПЛАТИ на П. И. П. с ЕГН ***** от гр. Т., ул. „***“ № 13, ет. 1, ап. 2, сумата в размер 576 лв. (петстотин седемдесет и шест лева), представляваща направени по делото разноси за адвокатско възнаграждение, като отхвърля искането за разноси за разликата над сумата от 576 лв. до действително платените от 780 лв.

Отхвърля искането по чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН на Агенция „Пътна инфраструктура“, за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт по делото като неоснователно.

Решението подлежи на касационно обжалване съгласно чл. 211 от АПК пред Административен съд Шумен в 14 (четиринадесет) дневен срок от получаване на съобщението, че същото е изготвено.

Съдия при Районен съд – Нови Пазар: _____